

policy to limit the access to chat rooms. There is computer software that can help to limit the amount of time spent online.

- Talk to the child about why they are spending so much time online, and what they are spending their time doing, and discuss this with the view to encourage and support your child's participation in other activities (particularly physical activities) and help the child to socialise offline with other children. Finding and encouraging the child into an offline activity that links in with their online interests could be a possibility here.

- Consider speaking to your school's counsellor. They may be able to provide the necessary support for the child. They may also be able to provide you with local contacts.

- If the child is demonstrating strong signs of Internet addiction, consider seeking professional counselling.

REFERENCES

1. Бурова В. В. Социально-психологические аспекты Интернет-зависимости / В. В. Бурова – М. : Академия, 2001. – 232 с.
2. Войскунский А. Е. Психологические исследования феномена Интернет-аддикции / А. Е. Войскунский – М. : ВЛАДОС, 2000. – 275 с.
3. Янг К. С. Діагноз – Інтернет-залежність / К. С. Янг // Світ Інтернета. – 2000. – № 2. – С. 36–43.
4. Kimberly S. Young. Internet Addiction: Symptoms, Evaluation and Treatment / S. Kimberly. – Pittsburgh : University of Pittsburgh at Bradford, 1999. – С. 48–49.
5. Virtual-addiction [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.virtual-addiction.com>.

Катерина Остапчук

МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАЦІЯ ЯК МОДЕЛЬ ЗМІСТУ НАВЧАННЯ ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНІЙ КОМПЕТЕНЦІЇ

Прагматичний аспект мети навчання іноземних мов пов'язаний з формуванням у студентів знань, навичок та вмінь, володіння яким дозволяє їм долучитися до етнокультурних цінностей країни, мова якої вивчається і практично користуватися іноземною мовою в ситуаціях міжкультурного взаєморозуміння та пізнання. Сукупність таких знань, навичок і вмінь становить комунікативну компетенцію студентів. Кон-

цепція комунікативної компетенції стала результатом здійснюваної спроби провести грань між академічними і базовими міжособистісними комунікативними вміннями людини.

Виходячи з комунікативного підходу, в процесі навчання іноземним мовам необхідно сформувати вміння спілкуватися іноземною мовою, або іншими словами, придбати комунікативну компетенцію. Комунікативна компетенція передбачає вміння користуватися усіма видами мовленнєвої діяльності: читанням, аудіюванням, говорінням (монолог, діалог), листом.

Процес спілкування іноземною мовою досліджується не тільки як процес передачі та прийому інформації, але й як регулювання відносин між партнерами, встановлення різного роду взаємодії, як здатності оцінити, проаналізувати ситуацію спілкування, суб'єктивно оцінити свій комунікативний потенціал і прийняти необхідне рішення.

Провідним компонентом комунікативної компетенції є мовленнєві (комунікативні) вміння, які формуються на основі мовних умінь і навичок та лінгвокраїнознавчих знань.

У комунікативну компетенцію включаються такі найважливіші вміння: читати і розуміти нескладні, автентичні тексти (з розумінням основного змісту і з повним розумінням); усно спілкуватися в стандартних ситуаціях навчально-трудої, культурної, побутової сфер; в усній формі коротко розповісти про себе, переказати, висловити думку, оцінку; вміння письмово оформити і передати елементарну інформацію (лист). Так визначається мінімальний рівень комунікативної компетенції у державному освітньому стандарті з іноземних мов.

Іншомовна комунікативна компетенція – це певний рівень володіння мовними, мовленнєвими та соціокультурними знаннями, навичками і вміннями, які дозволяють студентам комунікативно прийнятно і доцільно варіювати свою мовну поведінку в залежності від ситуації спілкування.

Іншомовна комунікативна компетенція створює основу для комунікативного біокультурного розвитку.

Іншомовна комунікативна компетенція необхідна і достатня для коректного вирішення студентами комунікативно – практичних завдань у досліджуваних ситуаціях побутового, педагогічного, наукового, ділового, політичного і соціально-політичного спілкування, розвиток здібностей і якостей, необхідних для комунікативного та соціокультурного саморозвитку.

Іншомовна комунікативна компетенція має складну структуру і включає цілий ряд компетенцій. Лінгвістична компетенція є одним з основних компонентів комунікативної компетенції. Її зміст становить здатність людини правильно конструювати граматичні форми і синтаксичні побудови у відповідності з нормами конкретної мови. Лінгвістична компетенція як один з основних компонентів комунікативної компетенції ділиться на мовну і мовленнєву компетенції. Лінгвістична компетенція складається з наступних видів:

Мовна компетенція – це знання в галузі мовної системи (в межах програмного мінімуму), навички оперування цими знаннями, володіння нормою мовної поведінки (у всіх видах мовленнєвої діяльності).

Навчальна компетенція – це здатність і готовність людини до ефективного здійснення навчальної діяльності при оволодінні іноземною мовою як навчальним предметом.

Значимість навчальної компетенції для студентів: організовує та оптимізує їх самостійну роботу над мовою; скорочує час, фізичні та розумові витрати при роботі над іноземною мовою; підвищує якість оволодіння іншомовним спілкуванням; підвищує інтерес до предмета.

У зміст процесу формування навчальної компетенції входять:

- знання про існуючі в узагальненому досвіді способи раціонального виконання навчальної праці, про наявні можливості виконання навчальної дії при відсутності заданого алгоритму;

- навички діагностувати власне початковий стан в області раціональної організації навчальної діяльності; відбирати спосіб навчальної діяльності, найбільш відповідає індивідуальним особистісним особливостям; формувати індивідуальну сукупність індивідуально-раціональних навчальних умінь і активно користуватися нею, самостійно контролювати правильність цього вибору;

- навчальні вміння, спеціальні для оволодіння іншомовним спілкуванням: раціонально організовувати запам'ятовування іншомовного матеріалу, самостійно активізувати мовний матеріал, простежувати міжпредметні зв'язки, працювати в парах при здійсненні іншомовних дій, бачити труднощі при роботі над мовними елементами.

Компенсаторна компетенція – здатність долати труднощі при породженні іншомовних висловлювань, тобто її формування передбачає розвиток здатності і готовності долати дефіцит своїх іншомовних знань, навичок і умінь.

Компенсаторної компетенції дозволяє подолати труднощі, пов'язані з незнанням мовних одиниць, з нерозумінням мовних, соціокультурних одиниць; зняти мовний бар'єр; розвиває власну комунікативну компетенцію.

До змісту процесу формування компенсаторної компетенції входить: знання вербальних і невербальних засобів компенсації недоліків у спілкуванні (синоніми, перифраз, міміка, жести, рухи тіла); компенсаторних стратегій – моделей мовної поведінки, набору мовленнєвих дій для повторного досягнення поставленої комунікативної задачі; навички та вміння вживати синоніми, перифраз, узагальнені слова, використовувати аналогії, асоціації, багатослівність, знання про словотвір, робити опис, трансформацію, повтор фрази, задавати питання, звертатися за допомогою до партнера по спілкуванню.

Соціокультурна компетенція – здатність будувати мовленнєвий поведінку з урахуванням норм соціумів, що говорять на мові, що вивчається. Соціокультурна компетенції

сприяє формуванню знань національного менталітету, картини світу; зняттю культурологічних труднощів; усвідомленню розширення власного світогляду, уявлень про іншу соціокультурної спільності.

Культурознавча компетенція полягає в оволодінні студентами національно-культурною специфікою країни, що вивчається і умінням будувати свою мовну і немовну поведінку відповідно до цієї специфіки. Передбачає оволодіння відомостями: про країну, мова якої вивчається, її географічне положення, природні умови, визначні пам'ятки, про державний устрій, національні особливості побуту і культури, особливості немовного поведінки носіїв іноземної мови.

Лінгвокраїнознавча компетенція передбачає оволодіння безеквівалентною лексикою (в рамках досліджуваних тем) і способами її передачі рідною мовою; фоновою лексикою, реаліями, характерними для використовуваних у процесі навчання текстів; способами передачі реалій рідної мови іноземною мовою (в рамках досліджуваних тем).

У процесі спілкування має місце орієнтація на соціальні характеристики мовленнєвого партнера: його статус, позицію, ситуаційну роль, що проявляється у виборі альтернативних мовних засобів.

Найважливішим компонентом комунікативної компетенції по праву визнається мовна компетенція, що забезпечує на основі достойного обсягу знань як конструювання граматично правильних форм і синтаксичних конструкцій, так і розуміння смислових відрізків мовлення, організованих відповідно до норм іноземної мови.

Неможливо встановити пріоритет граматики над лексикою, так само як і лексики над граматику. Без знання граматичної структури мови неможливо вирішувати комунікативні завдання з іноземної мови. Проте засвоєння граматичної системи мови відбувається тільки на основі знайомих лексики. Таким чином, як граматичні, так і лексичні навички та вміння являють собою центр мовної компетенції.

ції, на який спираються мовні навички та вміння. Адже саме з моменту усвідомлення граматичної форми фрази і її лексичного значення простий набір звуків, який людина чує, читає, вимовляє і говорить, набуває сенсу.

Отже, комунікативна компетенція є інтегративне поняття, що включає як вміння і навички виконувати дії з мовним матеріалом, так і країнознавчі знання, вміння і навички.

ЛІТЕРАТУРА

1. Зязюн І.А. Культурологічні аспекти педагогічної творчості / І.А. Зязюн // Культура і освіта: проблеми, пошуки, творчі знахідки : зб. мат. / Вінницький пед. інститут – Вінниця, 1996. – С. 5–7.
2. Креативная педагогика и психология: учебн. пособие для вузов / А.В. Морозов, Д.В. Чернилевский. – М. : МГТА, 2001. – 301 с.
3. адул В.В. Педагогічна культура та соціальна зрілість вчителя: навчальний посібник / В.В. Радул. – Кіровоград, 2000. – 36 с.
4. Шевченко О.М. Культурологічний підхід у професійній підготовці студентів музичних училищ: дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04 / О.М. Шевченко. – К., 2011. – 250 с.

Valerya Pakhomova

COLLISIONS IN LAWMAKING OF UKRAINE

Democratic reforms of the economic and legal foundations of society lead to fundamental changes in the legislation. This process is accompanied by the contradictions between legislative acts that adversely affects to the legal system of Ukraine. Therefore, the actual is to analyze theoretical and legal aspects of the collisions in Ukraine's lawmaking: their types, causes and means of overcoming and elimination.

Research of collisions' legal problems is considered in a number of scientific works of prominent foreign and native scholars and investigators of the past (Aristotle, Plato, Hegel, Hobbes T., Montesquieu S., Dnistriansky S., etc.) and present (Averyanov V., Avramenko L., Zaichuk O., Kopeychikov V., Koziubra M., Mironenko O., Onischenko N., Rabinovich P., Sirenko V., Skakun O., Tikhomirov Y., Zwick M.) as well.

The term "*collision*" (Latin – *collisio*) comes from the Latin "*collido*" and means – *encounter and clash, overlap the opposite circumstances, forces and interests* [2, p.434]. The